

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๒) มาตรา ๒๒ และ
มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ของที่บุคคลซึ่งเป็นคู่สัญญากับทางราชการ องค์การของรัฐ
หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ
เพื่อปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวโดยทางเรือในเส้นทางที่เรือไทยเดินอยู่และ
สามารถให้บริการรับขนได้ต้องบรรทุกโดยเรือไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี หรือเป็นของที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมประกาศยกเว้นให้บรรทุกโดยเรืออื่นได้
ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลซึ่งเป็นคู่สัญญากับทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงาน

ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้นจะเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาเองหรือโดยผ่านทาง
ตัวแทนหรือผู้รับจัดการขนส่ง หรือบุคคลอื่นเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาเพื่อ
บุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญาเกี่ยวกับทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจดังกล่าว และไม่ว่าของที่นำเข้ามานั้นจะเป็นของสำเร็จรูป
ที่จะต้องส่งมอบตามสัญญา หรือเป็นของสำหรับใช้สอยหรืออำนวยความสะดวก
แก่การปฏิบัติงานตามสัญญา หรือเป็นของสำหรับใช้ผลิตหรือ
ประกอบกับของอื่นเพื่อทำเป็นสิ่งของที่จะต้องส่งมอบตามสัญญาใน

เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ คำว่า “ผู้รับจัดการขนส่ง” หมายความว่า
ผู้รับจ้างรวบรวมของและรับทำการขนส่งของนั้น ไม่ว่าโดยทางสาขา
หรือตัวแทนของผู้รับจัดการขนส่ง หรือผู้รับจ้างรวบรวมของและจัดให้
บุคคลอื่นทำการขนส่งจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ทั้งอยู่ในความรับผิดชอบ
ของผู้รับจัดการขนส่ง

ข้อ ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจประกาศ
กำหนดเส้นทางที่เรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ตามข้อ ๑
และจะประกาศกำหนดยกเว้นให้ของบางประเภทที่ต้องใช้เรือที่มีลักษณะ
เฉพาะหรือใช้วิธีการขนส่งที่เรือไทยยังไม่พร้อมที่จะให้บริการรับขนของ
นั้น ไม่ต้องใช้เรือไทยบรรทุกของดังกล่าวในเส้นทางที่กำหนดนั้นก็ได้อีก

ข้อ ๓ การคำนวณค่าธรรมเนียมเพื่อการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตาม
มาตรา ๒๒ ให้คำนวณโดยถือตามอัตราค่าธรรมเนียมของขมรมสายการเดินเรือ
ที่ใช้อยู่ในเส้นทางเดินเรือที่ทำการขนส่งของนั้น ในวันที่ส่งของ โดยเรืออื่น
แต่ถ้าไม่มีอัตราค่าธรรมเนียมของขมรมสายการเดินเรือที่ใช้อยู่ในเส้นทางเดิน

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๗

เรือดังกล่าว ให้ใช้ต่อรายการว่างสำหรับของนั้นตามที่ปรากฏในบัญชีแสดง
การว่างสำหรับเรือที่เรือซึ่งบรรทุกของนั้นจัดทำขึ้นไว้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าการว่างที่ปรากฏในบัญชีแสดง
การว่างสำหรับเรือตามวรรคหนึ่งต่ำกว่าค่าการว่างตามปกติในการขนส่ง
ของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนวณค่าการว่างเพื่อให้ ในการคิดค่า
ธรรมเนียมพิเศษโดยเฉลี่ยจากค่าการว่างต่ำสุดและค่าการว่างสูงสุดสำหรับ
ของประเภทเดียวกันที่ปรากฏในบัญชีแสดงการว่างสำหรับเรือที่เรืออื่นใน
เส้นทางเดินเรือเดียวกันนั้นทำขึ้นไว้ในระยะเวลาเจ็ดวันก่อนและเจ็ดวันหลัง
วันที่ส่งของนั้นโดยเรืออื่น แต่ถ้าไม่สามารถคำนวณค่าการว่างโดยวิธีเฉลี่ย
ดังกล่าวได้ ให้ถือตามค่าการว่างที่กรมศุลกากรกำหนดในการคำนวณเงิน
อากรขาเข้าสำหรับของนั้น

ข้อ ๔ ให้ผู้ซึ่งต้องชำระค่าธรรมเนียมพิเศษนำเงินมาชำระต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เรือซึ่งขนของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อพ้น
กำหนดชำระแล้วหากยังมีได้ชำระ ให้คิดดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครั้งต่อปี
จากจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ค้างชำระนั้น

ข้อ ๕ ในระหว่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมยังมีได้ออก
ประกาศตามข้อ ๒ ให้นำประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเส้นทาง
เดินเรือที่ผู้ส่งหรือนำของเข้ามาจากต่างประเทศต้องบรรทุกของนั้นโดย
เรือไทย ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
จนกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะมีประกาศเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑

สมักร สุนทรเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันจำนวนเรือและจำนวนเที่ยวของเรือไทยที่เดินระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศบางประเทศ มีมากพอที่จะให้บริการรับขนของบุคคลซึ่งเป็นผู้สัญจรมุ่งทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวได้โดยสะดวกและทันกับความต้องการใช้ของผู้ส่งหรือนำเข้าแล้ว สมควรส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศโดยการกำหนดให้ของบุคคลซึ่งเป็นผู้สัญจรมุ่งทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวโดยทางเรือในเส้นทางที่มีเรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ ต้องบรรทุกโดยเรือไทย และกำหนดหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าธรรมเนียมการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ เมื่อมีกรณีส่งของตามที่กำหนด โดยเรืออื่นที่มีเรือไทยซึ่งมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้